

NEUS CAMILA

2n A

El dolor de caminar.

Per un camí de roses m'agradaria caminar
més no podré ja que amb espines em podria punxar

Confiant plenament en aquesta bèstia tan hostil
vaig permetre que em guiés per un camí que no era molt agradable de trepitjar.

En comptes d'espines trepitjava mentides
que en comptes de fer-me vessar sang, em feien vessar llàgrimes.

La bèstia em fa posar els peus sobre les espines
i en acabar aquell camí tan agonitzant,
la criatura em va mostrar pietat
sanant els peus amb la veritat àcida i el perdó dolç.

Bèstia meva,
si amb la més petita mentida vas aconseguir trencar un vincle tan gran,
amb la veritat més gran i compassió més piadosa,
esperes que no em quedin cicatrius?